

Olje- og energidepartementet - OED

Postboks 8148 Dep.
0033 OSLO

Vår referanse: 23/04949-2
Arkivkode: ---
Saksbehandler: Halvard Dahle
Læg Reid
Deres referanse: 23/2502
Dato: 31.01.2024

Høring - forslag fra Kommunal- og distriktsdepartementet og Olje- og energidepartementet til endringer i energiloven og plan- og bygningsloven knyttet til solkraftanlegg på land.

Vi viser til høringsbrev av 19.12.23.

Høringsfristen er satt til 31. januar 2023, som innebærer en frist på kun 6 uker. Høringsforslaget omfatter prosessene for behandling av solkraftanlegg. Dette er et svært viktig tema – særlig for kommunene som planmyndighet. Vi er bekymret for at den korte fristen gjør det vanskelig for flere kommuner og fylkeskommuner å få en forsvarlig behandling av høringsnotatet.

Forslaget er, som de vedtatte endringene for vindkraft, samlet sett et skritt i riktig retning. KS har lenge jobbet for at arbeidet med solkraft skal innlemmes i plan- og bygningsloven akkurat som vindkraft. Da forslaget har store likheter med endringene for innlemming av vindkraft i plan- og bygningsloven, legger vi ved [KS sitt hørings svar knyttet til disse endringene](#). Vi benytter samtidig anledningen til å minne om KS sitt prinsippstandpunkt, som er at plan- og bygningsloven, som helhet, skal gjelde i alle plan- og byggesaker, også for konsesjonspliktige energianlegg. Lokal forankring og legitimitet er helt sentralt å vektlegge i solkraftsaker som i alle plan- og byggesaker. Kommunen med sine lokalsamfunn stiller sine naturressurser til disposisjon for energiutvinning. Etter plan- og bygningsloven skal planleggingen fremme helhet, ved at sektorer, oppgaver og interesser i et område ses i sammenheng. Det skal skje gjennom samordning og samarbeid om oppgaveløsning mellom sektormyndigheter og mellom statlige, regionale og kommunale organer, private organisasjoner og institusjoner, og allmennheten. Ett av hovedprinsippene i loven går ut på å etablere offentlige, åpne og brede prosesser. Ikke minst har det stor verdi at alle plan- og byggesaker underlegges de samme prosesskrav. Dette sikrer likebehandling og et system som kommunene kjenner godt. Her utnytter ikke forslaget mulighetene fordi vindkraft og solkraft behandles i et eget system, som avviker fra praksis i andre plan- og byggesaker. Kommunenes myndighet innskrenkes dessuten i forhold til i øvrige plan- og byggesaker i og med at kommunens detaljreguleringsmyndighet avgrenses for solkraft og vindkraft.

Energiomstilling er avgjørende på veien mot et lavutslippssamfunn. Samtidig må omstillingen blant annet ta høyde for at energiltak har påvirkning på klimautslipp fra naturarealer, naturmangfold og økosystemer, som for eksempel har betydning for klimatilpasning. Solkraft kan også ha konsekvenser for landbruksarealer og matjord. Det er et nasjonalt mål å ta vare på matjord, og Stortinget har nylig vedtatt oppdatert nasjonal jordvernstrategi. Foreløpig er slike konsekvenser i liten grad utredet, og solkraft er mer arealintensivt enn vindkraft. Dette kan tenkes å få konsekvenser for eksempel når det gjelder bevaring av naturmangfold og økosystemer. Sammenliknet med andre plan- og byggesaker er adgangen kommunene har til å drive detaljregulering begrenset når det gjelder konsesjonspliktige energianlegg.

Spørsmål om dispensasjoner fra jordlovens forbud mot omdisponering av areal som blir brukt til jordbruk må ellers vurderes lys av det nasjonale jordvernmålet også i solkraftsaker.

Med hilsen

Mari Trommald
Fung. Områdedirektør

Torild Fagerbekk
Direktør

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur